

Posudek oponenta magisterské diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Bc. Boris Svoboda

Téma diplomové práce: Áronovské požehnání

Oponent práce: ThDr. Eva Vymětalová Hrabáková, Th.D.

Diplomand Bc. Boris Svoboda si vybral téma, jež sám pro sebe učinil velkou výzvou. „*Áronské požehnání*“ zpracoval poměrně svědomitě, pokoušel se o vytvoření jasné struktury a stanovil pracovní hypotézu, kterou postupně během celé práce vystavuje zpochybnění. Pracovní hypotéza, podle níž je text z Nu 6,24-26 „*modlitbou k Bohu*“ je sice velmi pozoruhodná, z práce se však nedozvíme, odkud ji autor převzal. Právě v této formální nedostatečnosti tkví defekt na jinak promyšlené a místy i velmi vyzrálé magisterské práci. Jakkoliv to autor finálním sdělením zamlžuje, problematice skutečně rozumí. Autor pracuje s primárním jazykem, na jednom místě však (s. 20-24) sice správně a přehledně, avšak poněkud nadbytečně, protože se nejedná o analýzu textu vybraného do hebrejské cvičebnice, nýbrž o vědeckou práci z biblické teologie. Bc. Boris Svoboda pracuje rovněž se sekundární literaturou, povětšinou cizojazyčnou, ale protože na některých místech (s. 13nn) neuvádí odkazy na zdroj, čtenář na první přečtení nepozná, zda se jedná o jeho vlastní reflexe, které by byly nad obvyklé očekávání a požadavků na diplomovou práci vynikající, či o parafrázi jiného autora, sekundární zdroj! Ve 2. kapitole, konkrétně 2.2.10 nelze opomenout analýzu pojmu „*Rozjasnit*“. Autor s jistotou tvrdí, že „*v ugaritských textech nehraje koncept světla a tmy příliš důležitou úlohu. Bohyně Slunce Šapaš je v nich pouze na okraji dění.*“ To si ale každý badatel nemyslí. Na základě ugaritských textů se naopak dozvíme, že bohyně slunce Šapaš je mediátorkou informací mezi bohy v panteonu, pečuje o blaho zesnulých, vnáší jim do podsvětí teplo a světlo a vynáší z podsvětí boha Baala na horu Safon. Naštěstí autor uvádí na tomto místě zdroj, z něhož čerpal. I tak je třeba se zamyslet nad tím, zda i tento zdroj přijímat naprosto nekriticky. Naopak mne zaujalo a velmi se líbilo pojetí a charakteristika milosti na s. 51. Ve třetí kapitole „*Teologický význam požehnaní*“ autor dokazuje, že umí pracovat s biblickým textem. Kapitola je vybroušená do detailů, teologicky vyzrálá a přínosná. „*Závěr*“ se však diplomandovi nějak vymknul a místo očekávaných důkladných reflektovaných hypotéz si čtenář bodově připomene závěry jednotlivých kapitol. Původní pracovní hypotéza se nepotvrdila, ale kam směřuje hypotéza autorem obhajovaná?

Pozitivně:

Autor pracuje systematicky, zajímavě a originálně v pozitivním slova smyslu. Některé teologické závěry jsou velmi pozoruhodné a plastické.

Kriticky:

Práce je, co se obsahové kvality týká, dost nevyvážená. Po formální stránce pokulhává za obvyklou normou. Nejvíce rozladuje nejistota v odkazech na zdroje.

Navzdory výše uvedeným kritickým partiím mě autor přesvědčil o své kompetentnosti. Navrhuji autorovi diplomové práce slovně hodnocení o něco lepší než je **velmi dobře (2)**. Záleží na něm samotném, zda kvalitní obhajobou hodnocení práce vylepší.

V Praze, 2.9.2013

Th Dr. Eva Vymětalová Hrabáková, Th.D.